

Planowanie zakresu projektu

wersja 1.0

Zakres

Zakres projektu

- Prace konieczne do realizacji produktu
- Pracę nad produktem
- Aktywności procesowe
- Granice projektu

Zakres produktu

- Cechy i funkcje produktu, usługi, rezultatu

Wymagania

Wymagania

- Uwarunkowania lub zdolności projektu bądź produktu
- Określenie ilościowo i udokumentowanie potrzeb interesariuszy
- Jeśli spełnione tzn. wykazują zgodność ze specyfikacją

Klasyfikacja wymagań

- Biznesowe
- Interesariuszy
- Produktu
 - Funkcjonalne
 - Niefunkcjonalne
- Projektu
- Jakościowe

Zarządzanie wymaganiami

Struktura podziału pracy (ang. work breakdown structure) WBS

Struktura podziału pracy (ang. work breakdown structure) to hierarchiczny opis działań i zadań, których wykonanie jest niezbędne w celu wykonania projektu. Zazwyczaj składa się z trzech poziomów:

- podział projektu na fazy,
- podział faz na etapy,
- podział etapów na zadania.

Liczba poziomów zależy od skomplikowania projektu oraz poziomu ryzyka.

https://mfiles.pl/pl/index.php/Struktura_podzia%C5%82u_pracy

WBS – cel

- Z jakich produktów częściowych składa się główny produkt/usługa dostarczany/a jako rezultat projektu;
- Jakie prace są do wykonania w projekcie mające wytworzyć produkty częściowe i produkt główny (rozumiany również jako dostarczana usługa);
- Jakie są zależności pomiędzy zadaniami i produktami częściowymi, jak logicznie zależą od siebie w strukturze (nie chodzi o relacje typu poprzednik-następnik);
- W jaki sposób będziemy dekomponować złożone zadania na drobniejsze i do którego momentu będziemy je dzielić, co będzie najmniejszym elementem projektu (pakietem prac inaczej rozumianym jako zadanie).

WBS

Tworzenie struktury podziału prac nie jest jedyną metodą dzielenia projektu na mniejsze elementy. Innymi sposobami są: wykorzystywana w metodyce **PRINCE2** poprzez tworzenie ***Diagramu Struktury Produktów*** oraz ***Diagramu Nastęstwa Produktów*** oraz w metodyce zwinnej **SCRUM** dekompozycja produktu na backlog produktu i następnie sprintu korzystająca z komponentów typu item oraz task. [1]

KONFERENCJA

WBS – tworzenie / podejście

- Obiektowe
- Procesowa / funkcjonalna
- Struktura mieszana

Wyjaśnienie:

<http://dotproject.net.pl/node/117>

Tworzenie WBS

- Na górze struktury mamy **rzeczowniki** czyli produkty cząstkowe. Je możemy dekomponować na mniejsze produkty cząstkowe lub zadania, które możemy określić mianem **czasowniki**. [1]
- Pakiety prac czyli **czasowniki** tak naprawdę stanowią ciało harmonogramu, tj. wymagają czasu na swoją realizację. Produkty cząstkowe najczęściej są związane z kamieniami milowymi (zadania o zerowym czasie trwania) lub zadaniami dynamicznymi tj. takimi, które się składają z kilku innych zadań (na wykresie Gantta przedstawiane jako nawiasy). [1]

Podział zadań

- Najmniejszym elementem jest **pakiet prac**. Jest to sekwencja elementarnych czynności np. otworzenie puszek z farbą, nabranie wody do wiadra, wlanie wody do puszki, zamieszanie, odpakowanie wałka, nalanie farby do kuwety, zamoczenie wałka itd. Domyślcie się, że chodzi o malowanie. Najmniejszą cząstką w SPP w naszym projekcie będzie *pomalowanie konferencyjnego podium*. Oczywiście w harmonogramie, na wykresie Gantta również znajdziemy ten pakiet prac pod tą samą nazwą;[1]
- Pakiet prac nie powinien być krótszy niż 8h, a dłuższy niż 80h roboczych, co w przeliczeniu kalendarzowym daje od jednego dnia do dwóch tygodni. Przytacza reguła nazywana jest **złotym podziałem**. Zadania krótsze niż jeden dzień pracy trudno rozliczać, a dłuższe zbyt długo mogą pozostawać bez kontroli. Więcej o niekorzystnych zjawiskach związanych z szacowniem czasu pakietów prac znajdziesz.[1]
- Jeden pakiet prac = jeden odpowiedzialny za realizację;[1]
- Jeśli następujące w sekwencji po sobie pakiety realizuje jedna osoba, a trwają one krótko to lepiej scalić je w jeden pakiet prac i przypisać odpowiedzialność za realizację do tej osoby;[1]
- Należy w strukturze podziału prac przewidzieć kamienie milowe (zadania o zerowym czasie trwania), które będą sygnalizować początki i końce etapów;[1]
- Struktura nie powinna się zagłębiać na więcej niż trzy poziomy, najlepiej tylko dwa. Łatwiej będzie się zorientować co się dzieje w projekcie i harmonogram będzie czytelniejszy. Dla złożonych projektów zalecałbym maksymalnie 4 poziomy.[1]

Literatura

1. <http://dotproject.net.pl/node/117>